Выходить у Львовѣ що дня (кромъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8 Улиця Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 4 Улиця св. Антонього.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльни ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостьвахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Подинокое число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр

Ч. 42. Пятниця 22 Лютого (6 Марта) 1891. Рôкъ I.

Ôдъ Редакціи.

Всѣхъ Впп. нашихъ Пренумераторôвъ, котрй „Народну Часопись“ черезъ ц. к. Староства або агентуры, ц. к. Старостами вызначенй, ôдбирають, просимо звертати ся зъ рекламаціями не до Администраціи „Народнои Часописи“ но до ц. к. Старостьвъ або агентуръ, въ котрыхъ пренумерату свою зложили. Заразомъ просимо тыхъ, котрй на рекламаціи свои не одержали ôдповѣди, щобы схотѣли ся звернути до дотычного ц. к. Староства або агентуры.

Переглядъ політичный.

Мало, помалу мовкнуть вже газеты въ справѣ подорожи цѣсаревои вдовы Фридериковои до Парижа. Зъ початку пбобоювали ся всѣ, що Нѣмцѣ може острѣйше трохи упôмнуть ся о зневагу, якои дознали въ Парижи, но показало ся, що Нѣмцѣ для интересу готовй все перенести, и остаточно въ тôмъ разѣ мають слушнôсть. На правительствѣ однакъ французкôмъ записала ся цѣла та справа не найкрасше, дало оно собѣ новый доказъ, що єсть безсильне въ найбôльшой степени. Правительству, котре не єсть въ силѣ удержати порядку въ театрѣ, (Термидоръ) не подивує ся никто, що дає ся за нôсъ водити крикунамъ, якъ Deroulede и другй. Булянжисты роблять, що хотять а властиво що имъ вождъ ихъ и ôдноручникъ єго Deroulede прикаже.

Всѣ демонстраціи пôдчасъ побуту нѣмецкои цѣсаревои вдовы въ Парижи були дѣломъ булянжистôвъ, котрымъ ходило о то, щобы занявши правительство внутрѣшными непокоями, тайкомъ спровадити Буланжера до Парижа. Приѣздъ одже того першого зъ перших помежи крикунами до Брукселѣ, бувъ причиною такого непріязного принятія цѣсаревои въ Парижи а и теперь ôдбувають ся безустаннй зносины Буляжера зъ паризкими єго приклонниками. Правительство бельгійске не раде зъ того, а брюксельскій дневникъ *Patriote* въ лагôднôмъ тонѣ звертає ся до Булянжистôвъ а тымъ самымъ и до именодавцѣвъ и просить, щобы заховували ся прилично въ Бельгіи и не надуживали гостинности державы, до котрои непрошенй прійшли.

Сказанье таке рôвнає ся нашому: выноси ся, и остаточно прійде до того, що правительство белгійске буде приневолене выпросити Буляжера зъ чужои хати.

Три днѣ тому увязнила полиція брюксельска четырехъ молодыхъ анархистôвъ, котрй приѣхали зъ Парижа, и черезъ цѣлый мѣсяць займали ся въ Бельгіи сильною пропагандою анархистичною. Веденй до вязницѣ, выкрикували черезъ цѣлу дорогу: „Най жіє анархія“.

Въ французкôмъ парляментѣ була внесена на дняхъ интерпеляція до правительства, щобы оно предприняло якй кроки, до положеня кôнця шкандаламъ зъ банкомъ въ Монако. Министръ дѣлъ заграничныхъ ôдповѣвъ, що Монако єсть независимымъ княжествомъ и Франція не має надъ нимъ жадного протекторату, якъ денекоторй думали. Дипльоматична интервенція въ тôй справѣ не належить одже до Франціи.

Румуньскій король поручивъ уложенье нового габинету ген. Фльореску, теперѣшному презесови сенату. Єсли жунимисты не будуть подтримувати того габинету, то румуньскй газеты не обѣцюють єму довгого истнованя, єсли не розвяже ôнъ палаты, чого однакъ король собѣ не желає. Ген. Фльореско числить на помôчь групъ, на чолѣ которыхъ стоять Катарджи и Бернеско.

Король Миланъ постановивъ — якъ зачуваємо — приѣхати до Бѣлграду на торжество оголошеня Сербіи королевствомъ, котре припадає на 7 марта. Король хоче того дня представити ся свому сынови яко верховный командантъ сербскои арміи и яко першій єго пôдданый. Вѣсть о приѣздѣ Милана до Бѣлграду выкликала тамъ въ політичныхъ кругахъ велике занепокоєнье. Особливо въ кругахъ радикальныхъ ôдозвались голосы, що король приѣде лишь длятого, щобы интриґувати противъ правительства. Въ окруженю реґентôвъ знову доказують, що приѣздъ Милана єсть зовсѣмъ на мѣсци, тымъ бôльше, що радикальный габинетъ єсть вже зложеный и для того нема нѣякои причины побоювати ся, щобы ôнъ вплывавъ на утворенье министерства. Противно, въ тыхъ кругахъ доказують, що король Миланъ скористає зъ нагоды и заявить свою льояльнôсть якъ реґентамъ такъ и испуючому въ Сербіи порядкови рѣчей. Выходить то вже зъ того, що Миланъ хоче яко найстарщій ранґою генералъ сербскій на чолѣ корпуса офицерского, зложити молодому королеви гратуляцію.

Скупштина ухвалила на тайнôмъ засѣданю, выдати пос. Стояновича судови. Стояновичь — якъ звѣстно — выдавъ бувъ ôдозву, взываючу Сербôвъ, щобы они проклямували републику и ôддали правительство въ руки конституанты. Стояновичь буде теперь арештованый.

КРЕСТЪ НА СТЕПѢ.

(Перекладъ зъ I. Корженьовского).

(Дальше).

Старый Глинецкій видячи, що бесѣдѣ якось кôньця не ма, и бесѣдниця на нихъ анѣ споглянe, озвавъ ся:

— А, вжежь бо заговорилисьте ся честнй панѣ, якъ бы на тоє, що ажь мусимо домавлятись о добре слово та гарный усмѣхъ.

Калинецка борзо оглянулась, на полковника нишкомъ споглянула, въ старого очи влѣпила и подавши єму руку сказала:

— Се якось мы на семь свѣтѣ бачимо ся дорогій пане мôй. Я вже и не сподѣвала ся.

— Но, но, пощожь такй сумнй припускати мысли, промовивъ Глинецкій зворушеный. Выглядаєшь теперь зôвсѣмъ добре; та ще виджу на твоимъ краснôмъ личку щось, якъ бы румянець.

И дѣйстно, лице єи розцвѣло рожею, спустила очи, а старый прибавивъ: — Та дивитесь, завстыдала ся моспаненьку того, що єи хвалю. Та годѣжь-бо рыбонько. Пôднеси но оченята та споглянь на сего пана, котрого хочу представити тобѣ.

Людянôсть велѣла очи пôднести. Несмѣливо споглянула на полковника, котрый склонивъ ся. Старый прибавивъ:

— Панъ полковникъ Корыцкій дѣдичь зъ Побережа. Не кажу — богатый, бо въ тôмъ ничь великого, але чоловѣлъ честный та умный, воякъ смѣлый непохитный; троха дивакъ та ôдлюдокъ моспане, цурає ся насъ, являє ся коли не коли мовь той комета, однакъ...

— Дякую вашôй честности — перебивъ полковникъ, що выявляєте мои похибы, иначе довело бы ся и менѣ паленѣти.

— Я зъ имени вже давно пана полковника знала — каже Калинецка, а теперь я рада, що дякуючи припадкови...

— То правда, що припадкови лишь завдячуємо єго присутнôсть тутъ — перервавъ старый, выдобуваючи тымъ зъ клопоту молоду вдовицю, котра не знала, якъ докôньчити своихъ слôвъ. — Коли-бъ не бувъ проѣзжавъ туды вчера, кажу тобѣ моя рыбко, то свята Юстына разомъ зô всѣми святыми не змогли-бъ єго въ нашй стороны стягнути. Де ôнъ ховає ся и де пересѣджує, оденъ лишь Богъ знає.

— Панъ полковникъ вѣдай по свѣтѣ мандрує? — озвала ся Калинецка.

— Волочивъ ся я свѣтами богато, по воли та по неволи — ôдповѣвъ, — теперь же сиджу на мѣсци та згадую про те що видѣли очи.

— И тоє ось, вчинило єго вôдлюдкомъ моспаненьку. Чому-жь бы єму, такъ честному чоловѣкови, не любити людей та жити зъ ними? Щось въ тôмъ єсть моспаненьку. Кто знає пане полковнику, що якъ бы тамъ въ глубъ вашого серця заглянути, то чей не найшла бы ся тамъ яка пара красныхъ очей.

При тыхъ словахъ старого, Калинецка нишкомъ зиркнула, и побачила очи полковника понуренй сумно, а на устахъ єго якійсь болѣзненый усмѣхъ. Настало прикре мовчанье, котре на щастье перервала приступивша до нихъ панѣ Адамова и бесѣду оживила иншимъ веселѣйшимъ предметомъ. Зъ пôвъ годины сидѣли пôдъ липою. Повеселѣвшій полковникъ розмовлявъ живо. Калинецка слухала споглядаючи на него смѣлѣйше, и сама стала говорлившою.

Голосъ єи чимъ разъ рѣзвѣйшій, звенѣвъ мовь тоє сребро, ôнъ бо всегда проливає такй звуки, коли серце огорне якась благость, коли до души лье ся надѣя лѣпшои будучности и стає передъ нею образъ щастя, ще неясный и далекій а вже блакитомъ своєи пречудесной краски приманюючій, коли ôнъ закрыє собою гидкôсть земли а душу въ пôднебеснй просторы переносить.

Чудна бо, та повна роскоши а вразъ безмѣрно поважна кожда така хвиля, въ котрôй наша мысль, выхопившись зъ звычайнои щоденнои колеѣ, покотить ся иншимъ прямова-

Выборы до Думы державнои

зъ курій громадъ мѣйскихъ:

1. Львôвъ,

Львôвъ. Голосуючихъ 3.923. Др. Францъ Смолька 3.798 голосôвъ, др. Кароль Льеваковскій 2.025 г., Станиславъ Щепановскій 1.878, др. Смолька 28 г., др. Леваковскій 23 г., Щепановскій 8 голосôвъ, решта розстрѣлена.

Выбрані протое: дръ Францъ Смолька и дръ Кароль Льеваковскій.

2. Краковъ.

Краковъ. Голосуючихъ 3.238. Др. Фердинандъ Вайґель 1.785 голосôвъ, Августъ Соколовскій 1.778 г., Леонъ Хршановскій 1.666 голосôвъ, решта розстрѣлена.

Выбрані протое: дръ Вайґель и Соколовскій.

3. Бяла—Новый-Сончъ—Величка.

Бяла. Голосуючихъ 166. Др. Станиславъ Мадейскій отримавъ 120 голосôвъ, дръ Фердинандъ Вайґель 42, Кароль Стржиґовскій 3 г., Юрій Вільке 1 голосъ.

Новый-Сончъ. Голосуючихъ 538. Дръ Станиславъ Мадейскій отримавъ 313 голосôвъ, дръ Фердинандъ Вайґель 220 г., Владиславъ Вайґель 3 голосы, порожныхъ 2 картки.

Величка. Голосуючихъ 323. Зъ тыхъ отримали: дръ Фердинандъ Вайґель 197 голосôвъ, дръ Станиславъ Мадейскій 122, дръ Іосифъ Грыбчикъ 1 г., дръ Вайґель 1 г., Фердинандъ Вайґель 1 г., одна картка порожна.

Выбраный протое дръ Станиславъ Мадейскій.

4. Тарнôвъ—Бохня.

Результатъ незнаный.

5. Решôвъ—Ярославъ.

Решôвъ. Голосуючихъ 546. Дръ Адамъ Єндржейовичь отримавъ 424 голосôвъ, др. Викторъ Збышевскій 119, Онуфрій Ґецѣвъ суплентъ гимн. 1 голосъ — двѣ картки порожні.

Ярославъ. Голосуючихъ 724. Др. Адамъ Єндржейовичь отримавъ 625 г., дръ Викторъ Збышевскій 94 г. — пять картокъ порожныхъ.

Выбраный протое зôставъ дръ Адамъ Єндржейовичь.

6. Перемышль—Городокъ.

Перемышль. Голосуючихъ 1.069. Дръ Витольдъ Льевицкій зô Львова отримавъ 1.061 голосôвъ, Францъ Ґамскій 2 г., дръ Володимиръ Льевицкій 1 голосъ. Пять картокъ було порожныхъ.

Городокъ. Голосуючихъ 619. Дръ Витольдъ Льевицкій отримавъ 573 г., дръ Генрикъ Колишеръ 46 голосôвъ.

Выбраный протое зôставъ Дръ Витольдъ Льевицкій.

7. Самбôръ—Стрый—Дрогобычь.

Самбôръ. Голосуючихъ 759. Дръ Ґуставъ Рошковскій отримавъ 683 голосôвъ, Станиславъ Ньемчиновскій 73 г., Ґуставъ Дрошковскій 1 г., Адамъ Рошкевичь 1 г., Ґуставъ Розцевичь 1 голосъ.

Стрый. Голосуючихъ 692. Дръ Ґуставъ Рошковскій отримавъ 471 голосôвъ, Станиславъ Ньемчиновскій 221.

Дрогобычь. Голосуючихъ 638. Д-ръ Ґуставъ Рошковскій отримавъ 469 голосôвъ, Станиславъ Ньемчиновскій 167, Станиславъ 1, порожныхъ картокъ 2.

Выбраный протое др. Ґуставъ Рошковскій.

8. Тарнопôль—Бережаны.

Тарнопôль. Результатъ незнаный.

Бережаны. Голосуючихъ 597. Др. Черкавскій отримавъ 398 г., дръ Єкельесъ 198 г. Одна картка порожна.

9. Станиславôвъ—Тысменицѧ.

Станиславôвъ. Ôддано 930 голосôвъ важныхъ, зъ тыхъ отримавъ дръ Льеонъ Бѣлѣньскій 816 голосôвъ, Теодоръ Рубчакъ 114 голосôвъ, 6 неважныхъ.

Тысменицѧ. Голосуючихъ 360. Дръ Льеонъ Бѣлѣньскій отримавъ 344 голосôвъ, Теодоръ Рубчакъ 16 голосôвъ.

Выбраный протое зôставъ дръ Льеонъ Бѣлѣньскій.

10. Коломыя-Снятынъ-Бучачь.

Коломыя. Голосованье розпочато о 10 рано. Дотеперь голосовало 1266. Результатъ буде вѣдомый доперва вечеромъ. Правдоподôбно наступить стислѣйшій выбôрь межи гр. Стаженьскимъ и Бльохомъ.

Снятынъ. Голосуючихъ 1.072 выборцѣвъ, картокъ голосуваня знайдено однакъ тôлько 1.071. Гр. Едвардъ Стаженьскій отримавъ 672 голосôвъ, д-ръ Іосифъ Самуель Бльохъ 321 голосôвъ, Левъ recte Льейбишь Хаимъ Мейсельсъ зъ Кракова 76 голосôвъ, Іеронимъ Барышь 1 голосъ. Одна картка порожна.

Бучачь. Голосуючихъ 1.09ᵕ. Д-ръ Самуилъ Бльохъ отримавъ 783 голосôвъ, графъ Едмундъ Стаженьскій 311 г., Левъ recte Лейбишь Хаимъ Мейсельсъ 5 гол.

19. Броды-Золочôвъ.

Броды. Голосуючихъ 651. Д-ръ Емиль Быкъ отримавъ 378 г., баронъ Сохоръ 273 г.

Золочôвъ. Голосуючихъ 517. Д-ръ Емиль Быкъ отримавъ 293 гол., Едвардъ Сохоръ 222, два голосы не важні.

Выбраный протое д-ръ Емиль Быкъ.

Громады сельскі на Шлеску выбрали 3 послôвъ. Дотеперѣшный посолъ, славный антисемитъ Тиркъ перепавъ, а мандатъ зъ оккруга, якій ôнъ заступавъ, дôставъ ся консервативному баронови Рольсберґъ. Округъ Брунталь выбравъ знову антисемиту Кайзера, а въ окрузѣ цѣшиньскôмъ перейшовъ ксС Свьежи.

Въ Люблянѣ выбрано четырохъ дотеперѣшныхъ послôвъ народово-консервативныхъ и одного нового, котрый числить ся до того самого табору.

Єще за Фотія!

Якъ доносилисьмо, обходжено недавно тысячлѣтну память смерти Фотія, першого патріарха восточнои схизмы. Рôжні рôжно обходили день сей. Наколи Греки почитають память Фотія яко святого (святымъ оголосили его доперва 1847 року) и ôддають ему честь святымъ принадлежну, Россія молила ся тогды за Фотія и товариство устроююче торжество фотіянске въ Петербурзѣ, поставило на початку програмы поминальне богослуженье за Фотія. Здаєсь, що не свѣдчить се о єдности схизматицкои церкви и бодай разъ спôзнали многі зъ Россіянъ що рѣчь та имъ якось не ясна. О тôмъ проявѣ такъ пише кн. Мещерскій въ своѣмъ „Гражданинѣ".

Гадка о ôдправленю поминального богослуженя по патріарсѣ Фотію въ дни тысячлѣтного священя его памяти, абожь не выглядає въ очахъ всѣхъ, цѣнячихъ полученье нашихъ церквей православныхъ, такъ якъ бы не було торжествомъ и торжественнымъ святкованьемъ памяти Фотія, но противно, сумнымъ, передъ свѣтомъ цѣлымъ зложенымъ свѣдоцтвомъ, що церковь русска не єсть одною и одинокою церквою однозначною зъ церквою соборною. Нынѣ, єсли кто тѣшити ся має, то певно Церковь римска, котра черезъ вѣки переховала ненависть для того самого Фотія за его незбориму силу духа а котра нынѣ зъ волѣ судьбы получена єсть зъ нами, черезъ необходженье тысячьлѣтія смерти Фотія. Абожь то потѣха? Абожь можна ся тымъ тѣшити, *що мы стоимо осôбно а Греки осôбно?* гдежь то проява радôсна? Тажь церковь греческа єсть матерію нашою?" Такъ пишуть самі схизматики признаючись ся, що не суть они одно зъ Греками. Мы же пытаємо чи звѣстне имъ мѣстце письма святого, що царство роздѣлене въ собѣ пропаде?

Дальше розводить ся кн. Мещерскій надъ тымъ, що церковь православна въ загалѣ не має навѣть причины до радости — и такъ доказує правдивости свого погляду:

„У горѣ, въ высшихъ верствахъ нашои русскои суспôльности, яка сильна и поводженьемъ увѣнчана пропаґанда религійнои обоятности, пôдъ покрывкою котрои знаходять всѣ

ньемъ. Зпомежи многихъ, такою особенно єсть хвиля возникаючои приклонности, займаючого ся въ душѣ якогось сильнѣйшого чувства. Перемотує она всю основу внутрѣшного житя, ломить всѣ навычки, вводить въ свѣтъ иншій якійсь, красшій, цвѣтучій, въ котрôмъ однакъ, все прибирає одну форму, збѣгає ся въ оденъ образъ, озореный однымъ лише свѣтломъ, пливучимъ зъ того лиця, зъ тои душѣ, котра сама не знаючи о тôмъ, стала виновницею тои чародѣйскои перемѣны.

Въ юныхъ лѣтахъ, побирає тогды черезмѣрна радôсть, возхищенье, душа въ невстриманôмъ побѣгу рве ся на незнану ще дорогу, на котрôй свѣтять зорѣ двайцятьлѣтныхъ пожадань и сподѣванокъ, невгасаємыхъ, мабуть безсмертныхъ.

Въ пôзнѣйшôмъ вѣку, тое соньце щастя, не такъ вже ярко сходить, але грѣє крѣпче и глубше проникає, смуги бо свѣтла его збѣгають ся въ одно мѣсце теперѣшности, не розсѣваючись на широку будучнôсть. Душа бо тогды вже бôльше зрѣла, поучена розочарованьемъ и ôдлудою, знає добре, що той блескъ манячій померкнути може, що ті чародѣйскі розкоши огрѣвші єѣ, могуть нагло захолонути та остовбенѣти въ байдужности. Зъ того то бере ся, та повага и задумчивôсть, зъ того журба побôчь радости, тревога вразъ зъ возхитомъ, котра его зрывы спинює, наводячи на душу сумъ та тугу за втраченымъ супокоемъ.

Въ такôй ось остановцѣ бувъ полковникъ. По пôвгодиннôй розмовѣ, коли змѣркувавъ, що въ тôй невѣстѣ все ôдповѣдає его поглядамъ; що єи лице, стать, уложенье и каждый рухъ, що голосъ и усмѣхъ єи, мова єи, гадки та бесѣда єи, однимъ словомъ все, хапає за очи, лепне до уха, до уму, и мовь та родинна мова такъ понятна и ясна, до серця плыне; щастливый безъ мѣры, злякавъ ся тои дивнои любимости, того наглого потягу такъ сильного, и ôдôйшовши въ глубъ тѣнистыхъ стежокъ города самѣсенькій, ставъ думати що ся зъ нимъ дѣє.

Въ нимъ зôрвалась борба межи досвѣдомъ житя и постановленьемъ розуму, а очарованьемъ серця и очей. Була хвиля, що згадавши про гôркости и розочарованя давнѣйші, хотѣвъ недати ся чувству, хотѣвъ тихонько обôйшовши садъ, ворôтцями выбратись на обôйстье, та поѣхати; однакъ коли вже змеркало, коли вже бôльша часть гостей розъѣхала ся, ôнъ ще блукавъ ся стежками, нишкомъ пôдходячи и чимъ разъ частше примыкаючись до тои цвѣточнои выставки, де решта компаніи сидѣла. Не такъ то легко, а зъ тяжкимъ болемъ, долѣгаючимъ гôрше чимъ бôль тѣла, розрывають ся ті невидимі ниточки, що вснövались межи два житя.

Вечерь бувъ пречудесный. Пôсля дневнои жары, настала червеньска нôчь, тиха и тепла. Въ дворскихъ кôмнатахъ свѣтило ся ярко и черезъ ôдчинені дверѣ та ôкна, плыла струя свѣтла на орошені цвѣты, на лиця гостей вдыхаючихъ радо освѣженый воздухъ, на листье деревинъ, проникаючи таинственнымъ блескомъ ажь десь въ гущавину липъ, по за котрими осѣла густа, чорна, непроглядна мрака.

Розмова зôбраныхъ гостей гомонѣла весело. Мужчины розправляли голосно, жѣнки хохотали гучно, чимъ разъ смѣлѣйше прислухуючись смѣлымъ дотепамъ: нôчь бо була така прекрасна, рôзвяча, а свѣтло перемагаюче темряву, оживляло всѣхъ, додаючи ôдваги та веселости. Двомъ лише особамъ було якось не до смѣху и барашкованя, бо ôддѣлившись ôдъ компаніи, ходили по освѣченôй стежцѣ города, туды и сюды, розмовляючи поважно; бувъ то полковникъ зъ Калинецкою. Зъ початку розмова йшла звычайна, про дôмъ въ котрôмъ були гôстьми, про честну его газдыню, про особы гостей имъ незнакомі, про страрого Глинецкого, котрого веселôсть и рѣзвôсть въ такъ пôзныхъ лѣтахъ ихъ удивляла и тѣшила. Потôмъ ôдъ тыхъ загальныхъ предметôвъ, бесѣда перейшла до ихъ личныхъ справъ, намѣрôвъ и гадокъ.

(Дальше буде.)

блудни̂ науки для себе пріємъ и пôдставу. Середъ интелигенціи русскои религія перестала бути предметомъ розважаня; середъ много-миліонового народа числимо на десятки миліонôвъ ôдорваныхъ раскольникôвъ, въ послѣдныхъ лѣтахъ мусимо додати множячи̂ ся чимъ разъ бôльше секты. Ясни̂ свѣтила Церкви одни̂ по другихъ гаснуть пôдъ вплывомъ неумолимои судьбы.... Де небудь удамо ся зъ пропагандою, на дорозѣ нашôй стаε непонятна сила фатальности.

Пôшлисьмо до Болгаріи, хотячи єѣ просвѣтити а темнота кервава обгорнула край цѣлый. Хотѣлисьмо ся удати до Абисиніи, Филѣ а принесли зъ поворотомъ корабель, везучій миссіонарôвъ. Часть забѣгôвъ нашихъ перенесли мы до Єрусалима, до самого гробу Спасителя — а тамъ межи своими почали ся внутрѣшни̂ забуреня....“

Мы цѣкави̂ бы спôзнати, чи знає о тôмъ авторъ наведеного уступу, що миссіонарѣ католицки̂ всюда, де нога ихъ стане, зъ ночи духовои роблять день, а нѣколи противно? Що кораблѣ везучи̂ апостолôвъ правдивои Церкви не розбиваютъ ся, и не вертаютъ назадъ зъ миссіонарами?

Рѣчь ясна, що оно такъ мусить бути, кто правды другого научити хоче, самъ въ правдѣ жити мусить, кто свѣтло принести хоче, повиненъ самъ въ свѣтлѣ ходити. А єсли авторъ бачить, що Церковь єго въ темнотѣ, а на дорогу тоту спровадивъ єѣ Фотій,—то дѣйстно не ма чого тѣшити ся.

Часть господарска.

Коли корова дає найбôльше молока? — Щобы дôстати ôдъ коровы бôльше молока, подаютъ слѣдуючу раду:

1. Не треба гнати скоро коровъ, коли йдуть на пасовиско або вертаютъ зъ него.

2. Доити треба всегда въ рôвныхъ ôдступахъ часу, н. п. правильно що 12 годинъ, а не ранкомъ дуже вчасно, а вечеромъ дуже пôзно, черезъ що ôдъ вечѣрнои дôйки до ранѣшнои минає 9 годинъ, а ôдъ ранѣшнои до вечѣрнои 15 годинъ.

3. Обходитися зъ коровою всегда лагôдно, а особливо пôдчасъ доєня.

У насъ то звычайно такъ бував, що хлопець тримає корову пôдчасъ доєня за роги и ôдъ часу до часу показує єй батôгъ, а газдыня, чи наймычка витає корову крикомъ и стусунами въ ребра.

4. Доити треба якъ найскорше и до чиста. Часто при доєню розмавляютъ собѣ ти̂ котри̂ доять, часто-густо сварять ся, неразъ газдыня покине корову середъ дôйки, щобы пастухови вцѣдити кôлька разôвъ по карку, а потому доить дальше корову.

Суть часами коровы, вжешь зъ природы дики̂, понури̂, полохливи̂, а также и таки̂, що утѣкаютъ и бють при доєню. Такои коровы лѣпше не тримати, бо молока не дасть много нѣколи и бôльше на нѣй страты якъ заробку.

Кроника.

П. Министеръ справедливости именовавъ совѣтниками суду краєвого: секртаря рады Іосифа Сьенюшковича-Ильницкого, въ Перемышли, для Сянока; судію повѣтового Олександра Стобьецкого въ Луцѣ, для Коломыи, и судію повѣтового Емиля Комарницкого, въ Дрогобычу, для Станиславова; секретаріями рады именовавъ заступника прокуратора державного Володимира Вильке, въ Сяноцѣ, и адюнкта судового дра Маркелія Мисиньского, въ Перемышли, обохъ для Перемышля.

— **Ц. к краєва Дирекція скарбу** именовала официяла рахункового, Володислава Франкевича, ревидентомъ рахунковымъ въ IX клясѣ ранги, а квієскованого асистента салинарного, Льва Цегака, официяломъ рахунковымъ въ X клясѣ ранги для справъ рахункôвъ-салинарныхъ при департаментѣ рахинковôмъ краєвои Дирекціи скарбу.

— **Крадѣжь въ Симбирску.** Въ конци сѣчня въ соборѣ софійскôмъ въ Царскôмъ селѣ зауважано крадѣжь двохъ срѣбрныхъ канделябрôвъ и иншихъ рѣчей срѣбрныхъ загальнои вартости 6.000 зр. Злочинцѣвъ ôдкрыла полиція въ Кусня мэгузка, лишеного въ соборѣ. Бул[illegible] ними два карани̂ вже за крадѣжь, жовняри полку гусарôвъ, Надешке и Пашке. Знайдено при нихъ плянъ Выборга и части Петербурга зъ означеными на нѣмъ двома церквами, котри̂ правдоподôбно также обôкрасти хотѣли.

— **Намѣстництво выдало окружникъ** до всѣхъ староствъ, а заразомъ до магистратôвъ мѣстъ Львова и Кракова, щобы звертали подрôбно увагу на розлични̂ сорты и сурроботы гербаты, фабрикованѝ по части зъ листей вже вывареныхъ, або зъ бураковыхъ. Запасы такои гербаты, знайдени̂ въ торговляхъ, наложить конфискувати, а винныхъ потягати до ôдвѣчательности.

— **Зъ Марокко доносятъ,** що померъ тамъ нагло посолъ англійскій, В. Kirby-Green.

— **Катастрофа на желѣзницѣ.** Зъ Нового Йорку тельеграфуютъ, що потягъ йдучій зъ Чикаґо до Чинчинати выйшовъ зъ шинъ и упавъ зъ досыть высокои греблѣ. Машиниста и надкондукторъ убити̂, 15 осôбъ раненыхъ.

— **Въ мѣстѣ Єдинци,** якъ доносятъ „Одески̂ Вѣдомости“, мѣсцевий лѣкарь повѣтовый Михневичь въ пару день по ожененю ся заживши отруѣ положивъ ся до ложка Колижь отруя стала вже дѣлати, самоубійця въ найтяжшихъ боляхъ признавъ ся до вины, и моливъ другихъ лѣкарôвъ, щобы єго ратували. Все однакъ було безъуспѣшне, по трохъ дняхъ нещасный въ страшныхъ мукахъ закôнчивъ житье.

— **Наслѣдкомъ неосторожности** при наливаню нафты до лямпы попаривъ ся въ Стрыю ученикъ II клясы гимназіяльнои Шваннеръ. Наливавъ ôнъ нафту до горѣючои лямпы, въ наслѣдокъ чого нафта въ збôрнику и банцѣ вспырхнула и попарила хлопцеви тварь и руки. Перестрашеный хлопець кинувъ горѣючу лямпу, въ мигъ запалила ся на нѣмъ одѣжь. Мимо безпроволочнои помочи лѣкарскои въ двѣ годинѣ, по нещастю тымъ, нещасный хлопець умеръ.

— **Инфлюенція и одра** ширять ся страшно въ Ницеи. При тôмъ воздухъ єсть найчистѣйшій и тепло доходить до 15°.

— **Хороненье тѣлъ** въ гробницяхъ, положеныхъ по-за округомъ кладовищъ, якъ н. пр. въ церквахъ, въ криптахъ церковныхъ и т. п. заказало намѣстництво якъ найострѣйше рескриптомъ зъ 20 лютого с. р. до ч. 10.956.

— **Ревизія законôвъ академичныхъ.** Позаякъ многи̂ приписы университетски̂ вже передавнени̂ и не суть въ гармоніи зъ новыми законами, порѣшивъ сенатъ вѣденьского университету перевести ревизію законôвъ академичныхъ и при той нагодѣ маютъ усунутись всѣ розпорядженя, не маючи̂ нынѣ значеня. Перевести сю ухвалу поручено четыромъ деканамъ професорамъ д-рамъ В. Наймановы, Шрутцѣ, Цукеркандльови и Райнишови. Обовязуючи̂ ще доси приписы суть зъ р. 1850 и 1854 и забороняютъ академикамъ н. пр. ôдбувати зборы поза мурами университету и завязувати товариства.

— **Выставка за выставкою** заповѣдає ся зъ наступаючимъ рокомъ. Въ 1892 буде въ Мадритѣ въ Ишпаніи на 400 лѣтну памятку ôдкрытя Америки. Въ 1892 буде выставка въ Чикаґо въ Америцѣ. Въ 1895 Мядяры въ Пештѣ 1000 лѣтну памятку истнованя Угоршины прославити хочуть величезною выставкою. Всѣ ти̂ выставки будуть свѣтови̂.

† Посмертни̂ оповѣстки.

О. Емиліянъ Левицкій парохъ Майдану коло Станиславова упокоивъ ся въ 70 роцѣ житя а 42 священьства. Вѣчная єму память!

Вѣсти епархіяльни̂.

Еп. Перемыска.

Испѣтови квалификаційныму на катихитôвъ школъ середныхъ, въ дняхъ 25 и 26 лютого с. р., пôддавали ся оо.: Макс. Копко, Вас. Кондрацкій, Полієвктъ Кмитъ, Мих. Мрицъ, Іоанъ Мельникъ, Франпъ Рабѣй, Теодоръ Рѣпецкій, Іоанъ Савчинъ.

Завѣдательства одержали оо.: Романъ Чайковскій въ Башни, дек. любачѣвского, Вол. Кобздай въ Яблôнцѣ выж., дек. высочаньского.

Кан. институцію на Торки, дек. перемыского, одержавъ о. Емил. Константиновичь, катихитъ народныхъ школъ въ Сокали.

Завôзваный до кан. институціи на Угерцѣ минеральни̂, дек. лѣського, о. Гр. Макаръ.

Намѣстництво продовжило дотацію, рôчно 300 зр., для сотрудника въ Хлипняхъ, дек. комарняньского, на дальшій одинъ рôкъ.

Речинецъ до рукополаганя кандидатôвъ священичого чина вызначеный на день 31 марта с. р. Въ тôмъ дни маютъ кандидаты явитись въ канцеляріи консисторскôй, а передъ тымъ внести подань, заосмотрени̂ свѣдоцтвами: 1. родженя и хрещеня, 2. укôнченыхъ наукъ богословскихъ, 3. моральности, 4. вдоволеня войсковымъ обовязкамъ, 5. здоровля, способного до повненя обовязкôвъ душпастырскихъ, 6. вѣнчаня, єсли одруживъ ся, 7. убожества, затвердженого дотычнымъ староствомъ, єсли кандидатъ не має средствъ удержати ся въ домѣ пресвитеріяльнôмъ.

ТЕЛЕҐРАМЫ.

Вѣденъ, 5 марта. Король Милянъ зложивъ гр. Кальнокому довшу визыту.

Вѣдень, 5 марта *Presse* доносить: Инструкціи, яки̂ нѣмецки̂ дельєгаты до переговорôвъ гандлевыхъ зъ Берлина дôстали, суть того змѣсту, що вже въ коротцѣ треба сподѣвати ся укôнченя переговорôвъ трактатовыхъ.

Нѣмцѣ не хотятъ йти дальше по за дотеперѣшни̂ уступства и обстаютъ при своихъ жаданяхъ.

Переписка Редакціи.

Знакомому зъ Фраги. Просимо о дальши̂ зъ нами зносины.

Вп. Якимъ Грынюкъ въ Сокали. Ваша допись добра але не для насъ. Тоє, що пишете а пишете не Вы лишь одни̂ єсть доказомъ, що Русины Галицки̂ збились зъ простои дороги розвиваня своєи народности побôчь народности польскои и въ братолюбнôй згодѣ зъ нею, не маючи силы сами̂ въ собѣ, хотѣлибы, щобы Поляки поносили жертвы зъ своєи жизненности и здобуткôвъ культурныхъ, для тыхъ, котри̂ неразъ вже заявили ся противниками ихъ, та ворогами своєи власнои справы. Ворогуємо на Полякôвъ и одночасно хочемо, щобы они були для насъ ненькою. Не дивуймо ся єсли они на всѣ способы аґитуютъ при выборахъ. Може то зъ ихъ стороны охорона своєи хаты, щобы не загорѣла ся ôдъ нашои, пôдъ котру де котри̂ необачни̂ сыны Руси сами̂ пôдкладаютъ огонь, своими вазонистими прямованями.

Автоному Помѣстимо. Розглядайтесь по свѣтѣ та пишѣть. Цеголка до цеголки а будынокъ стане, въ котрôмъ будучимъ поколѣнямъ буде затишнѣйше якъ намъ. Бодай зъ поза гробу утѣшимо ся наслѣдками нашои роботы.

О. Н. Н. Причины Вами подани̂ правдиви̂. Для того то не мѣшали ся мы до акціи выборчои. По выборахъ побачимо.

Р. С. Л. зъ **Д.** Добре.

Торгъ збôжемъ.

5 марта	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	8.——8.25	7.85—8.10	7.60—8.—	8.——8.45
Жито	5.85—6.20	5.60—6.—	5.40—5.90	6.——6.35
Ячмѣнь	6.——6.75	5.25—7.—	4.85—6.50	5.75—7.25
Овесъ	6.——6.70	5.80—6.35	5.75—6.20	6.20—7.—
Горохъ	6.20—9.75	6.——9.—	6.——8.50	6.30—9.75
Вика	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Рѣпакъ	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Хмель	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Конюшина чер.	42.—52.—	42.—52.—	45.—51.—	45.—52.—
Конюшина бѣла	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Оковита	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.
Хмель ôдъ —.— до —.— за 56 кильо.
Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ одъ —.— до —.— зл.

Надôслане

Черезъ посредництво Редакціи „Народнои Часописи“ можна получити слѣдуючи̂ книжки за переказомъ почтовымъ:

Библіотека Проповѣдей Томъ I. свящ. Л. Бобровича. Цѣна 1 зл. 50 кр.

Тогожь автора:

Поученье о набоженьствѣ до Сладчай. Серця Іисусового. Цѣна 15 кр.

Тогожь автора:

Святи̂ Мученики. Исторична споминка зъ 3 першихъ вѣкôвъ христіяньства. Цѣна 20 кр.

Ти̂ книжки могуть Всп. Священики получити за ôдправленье Службъ Божихъ.

Одвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“
ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Сиропъ зѣляно-слодовый Др. Зебургера, знамените и выпробоване средство противъ всякихъ слабостей грудей и гортанки. Уживає ся що три годины для дорослыхъ по ложцѣ ôдъ кавы. — Цѣна бутельки 50 кр.

СТАНИСЛА Ъ ВОЙТЫНЬСКІЙ,
бляхарь

у Львовѣ, улиця Академицка, (въ готелю Жоржа)

поручаѥ свôй складъ и робôтню

ВЫРОБÔВЪ БЛЯХАРСКИХЪ

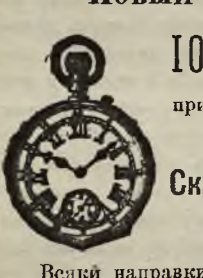
яко то:

покрытя дахôвъ, орнамента цинковѝ ляни̂ и вытискани̂, ґзимси, украшеня даховѝ такожь вежовѝ церковни̂ итд., обнимає уряджения клоакъ, вентиляцій, купѣлôвъ и всякихъ въ составъ бляхарства входячихъ выробôвъ.

Замовленя мѣсцевѝ, якъ тоже и зъ провинціи выконуѥ по цѣнахъ умѣркованыхъ, скоро, точно и якъ найдокладнѣйше.

Новый Закладъ годинникôвъ

ІОСИФА КОМОРОВСКОГО

при ул. Академичной ч. 5. во ЛЬВОВѢ

поручаѥ достатно заосмотреный

Складъ найновѣйшихъ зигарôвъ и годинникôвъ ґеневскихъ.

Всякѝ направки выконують ся якъ найсовѣстнѣйше.

ФАБРИКА

Перша галицка — заложена 1877

Л. І. МАЛЕВСКІЙ у Львовѣ

ул. Ôрмяньска ч. 12

поручаѥ вроблюванѝ въ своѣй фабрицѣ **корки** до бочокъ и бутыльокъ найлѣпшого сорта и дешевшѝ одъ заграничныхъ, такожь дерево коркове и колеса до меленя шпона, пôдошвы и корочки дамскѝ. — Перестерѣгаю Вич. Публику передъ пôдроблюваньемъ, не приносячимъ корисети.

корковъ катальоньскихъ.

Мешканьцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ

проф. Соксельета

МОЛОКО
стерилизоване

пôсля методы того професора, есть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступаѥ цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормленѝ тымъ молокомъ не слабують на жаднѝ слабости жолудковѝ або кишковѝ и въ загалѣ не пôдлягають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.

Молоко коштуѥ найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя пріймаѥ

Контора Льеопольда Литыньского,

у Львовѣ, при улицѣ Валовой ч. 14 (побôчь Центральнои Каварнѣ.)

ЗАВЕДЕНЬЕ
малярскѥ, лякирниче и ритовниче

основане 1847 г., ôдличене численными медалями на выставкахъ

Г. ШАПИРА

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 10 и 2.

Выробъ надписей металевыхъ, мальованыхъ и вытисканыхъ.

Рытовництво и фабрикація стампиль мосяжныхъ и кавчуковыхъ для урядôвъ парохіяльныхъ, шкôльныхъ, зарядôвъ господарскихъ итп. въ рускôмъ языцѣ.

Принимаѥ ся роботы лякирничѝ при будôвляхъ и выконуѥ шибы травленѝ въ способъ хемічный для пріукрашеня ôконъ церковныхъ, палатъ, лѣтныхъ помешкань итд.

При замовленяхъ упрашаю писати выразно адресъ моего заведеня, улиця Сикстуска ч. 10.

!! Кто хоче набути !!

истинно добрый и не дорогій зегарокъ або зигаръ стѣнный — най удасть ся зъ довѣрієм до новои фирмы годинникарской

КОНРАДА ШНАЙКАРТА

Львôвъ, ул Галицка ч. 25 (на розѣ улицѣ Валовои).

Фирма та, абы позыскати собѣ ласкавыхъ покупателѣвъ, продаѥ зъ дуже малою користію найлѣпшѝ зигарки славныхъ фабрикъ якъ: Лонґінесъ, Сиґрістъ, Розкопфъ, и иныхъ — такъ золотѝ и срѣбный — также **зигары** стѣннѝ, сальоновѝ, бюровѝ, будикѝ и т. д. Власна робѣтня выконуѥ всяку направу точно и дешево такъ мѣсцеву якъ и зъ провинціи. Нова та фирма поручаѥ ся ласкавой памяти Веч. Публики.

Полотна льнянѝ Корчиньскѝ

и иншѝ выробы

найтревальшѝ и найдешевшѝ.

Пробки franco.

Вл. Ґонетъ,

въ Корчинѣ коло Кросна.

М. В. ТАУБЕРЪ

Заведенье рытовниче и власный выробъ стампиль кавчуковыхъ

тоже и фабрика

марокъ печатковыхъ

ЛЬВОВЪ, улиця Сикстуска ч. 6.

Замовленя зъ провинціи выконуѥ якъ найскорше.

Ф. Швехловичь,

у Львовѣ, ул. Собѣского, ч. 32

поручаѥ свою **робôтню** и **складъ**

обувя мужеского и дамского

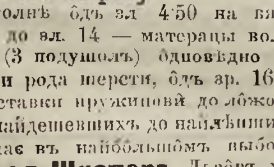
по цѣнахъ найумѣркованьшихъ.

Власного выробу ковдры на овчôй вовнѣ и и баволнѣ ôдъ зл. 4·50 на вяку цѣну до зл. 14 — матерацы волосянѝ (3 подушкы) ôдповѣдно до ваги и рода шерсти, ôдъ зр. 16 до 30, вставки пружиновѝ до лôжокъ ôдъ найдешевшихъ до найлѣпшихъ поручаѥ въ найбôльшôмъ выборѣ **Іосифъ Шустеръ** Львôвъ, ул. Коперника ч 7. Передѣлку и покрытье старыхъ колдеръ и матерацôвъ принимаю. (1—10)

К. Ф. ПОПОВИЧЬ

въ Тарнополи

поручаѥ

ôдъ злр. 2·50, 3 и 4·30, червонѝ по 2·50 и 3 злр. Franco бочôлка и порто

Прошу о ласкавѝ замовленя.

ЛЮДВИКЪ ГОЛОВАЦКІЙ

перша краєва

ФАБРИКА КОРОБОКЪ

пôдъ ч. 194

въ Замарстиновѣ пôдъ Львовомъ.

ôдъ 12 лѣтъ истнуюча фабрика выробляє, при помочи найновѣйшихъ машинъ, коробочки картоновѝ всякои якости и всякои величины до вытылокъ для аптикъ, коробочки и касетки до чаю зъ друкомъ золотымъ и чорнымъ зô станіолю и безъ того, коробочки на салярнѝ выробы, до карточокъ візитовыхъ, покрышки на бритвы, якъ такожь и всякѝ иншѝ выробы въ объемъ тои фабрики входячѝ.

Замовленя выробляє по цѣнахъ низкихъ и въ якъ найкоротшôмъ часѣ. Цѣна за 100 кор. и пачокъ со станіолью и зъ золотымъ друкомъ пôвъ к. 16 зр. 8 зр., чверть к. 9 зр. 4 зр. одна 16 к. 6 зр. 3 кр. безъ станіоли и безъ станіоли и безъ золотого друку зъ чорнымъ друкомъ 100 короб. и пôлокъ на пôвъ к. 13 зр. 5 кр. чверть к. 7 зр., 2.50 зр., одна 16 к. 4 зр. 1·50 и т. д.

При бôльшихъ замовленяхъ удѣляє ся ôдповѣдный рабатъ.

Котелъ
паровый

урядово выпробованый,

о силѣ 1½ копя,

заразъ до спроданя.

Близша вѣдомôсть у Льеопольда Литыньского, улиця Пекарска ч. 21 у Львовѣ.

Окулиста Дръ Ґезанґъ,

о. ельевъ асистентъ и операторъ на окулистичной клиницѣ проф. Фухса у Вѣдни.

Львôвъ, ул. Ягайлоньска ч. 2

напротивъ нового гмаху Касы Ощадности.

Яковъ Федеръ

мѣскій лѣкарь и акушеръ

бувшій секундаріюшь общого шпиталя у Львовѣ, осѣвши въ **Устю зеленôмъ**, лѣчить всякѝ слабости въ кругъ медицины и хирургіи входячѝ.

Пробки даромъ и оплачено!

Всякѝ сорты

МАТЕРІЙ СУ ОННЫХЪ

по удивляючо низкихъ, правдиво фабричныхъ цѣнахъ. Рештки на цѣле убраньє по 2, 3, 4 зр. итд. поручаѥ

Karol Beer, Troppau, (Tuchversandthaus).

Пробки даромъ и оплачено!

Аґентôвъ всюда пошукуѥ ся.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ

антикарь у Львовѣ (улиця Жолкôвска, побôчь рампы)

поручаѥ:

„Реґуляторъ“

Въ нестравности, нежитахъ жолудка, жолтачцѣ и гемороидахъ лѣкъ найпевнѣйшій и не зрôвнаный. Розпускаѥ фльеґму, реґулює и побуджаѥ травленье, гоить раны жолудка, зтягаѥ соки нездоровѝ, справяѥ лагôдный ôдхôдъ и даѥ добрый апетитъ.

Цѣна пуделка вразъ зô способомъ ужитя 35 кр. в. а.

Подяка.

Вп. Брониславъ Виткевичь аптикарь у Львовѣ.

Честный пане Аптикарю!

Одъ больше якъ 10 лѣтъ терпѣла я на нежитъ жолудковый и мимо радъ многихъ лѣкарѣвъ, мимо що року ôдбуваныхъ курацій купелевыхъ, приписаныхъ діетъ ослабляючихъ цѣлый организмъ, перестала я вѣрити въ вылѣченье мое зъ тои нещастнои болѣзни, котра для мене тымъ тяжшою була, що я, маючи родину, чула ся дуже нещастною. Вычитавши въ анонсахъ „Календаря здоровля“ о рôжныхъ ориґінальныхъ средствахъ въ Вашôй аптицѣ находячихъ ся, просила я о присланье менѣ Вашого лѣку „Реґуляторъ“. Вже по кôльку дняхъ учула я велике улегченье. Тисненье пôдъ грудьми, котре до зôмлѣня допроваджувало, постоянно устало. До тыждня могла я вже ѣсти стравы, якихъ ôдъ кôлька лѣтъ не употребляла.

Тожь желаю Вамъ Пане, абы всѣ бажаючѝ найти улегшенье въ ихъ терпѣняхъ такъ були задоволенѝ зъ ужитя Вашихъ средствъ, якъ я, и такою-же вдячностію були перенятѝ для Васъ якъ я, а тогды труды Вашѝ для допоможеня терпячôй людскости не спозвнуть на ничѣмъ.

Зъ поважаньемъ

Сянôкъ 1 липця 1890.

Ядвиґа Келлеръ,
вдова по официялистѣ приватнôмъ.